

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף עג.

שכיב מרע שנתן גט לאשתו ועמד, מה הדין? [תוד"ה אמר רב הונא, לעיל דף עב:].

אמר "מהיום ואם מתי מחולי זה" ועמד וחזר ונפל בחולי הראשון	כשנתן לה גט בסתמא	
כשעמד בטל הגט ¹	לרב הונא: כשעמד בטל הגט כמתנה לרבה ורבא: אף שעמד הוא גט	לפירש"י
לרב הונא: כשעמד בטל הגט כמתנה לרבה ורבא: אף שעמד הוא גט	אף שעמד הוא גט ²	לר"ת

"זה גיטך מהיום אם מתי" וכו', ונפל הבית עליו או הכישו נחש, מה הדין?

"מהיום אם לא אעמוד מחולי זה"	"מהיום אם מתי מחולי זה"	
הרי זה גט	אינו גט	לברייתא ³
אינו גט	אינו גט	לשלחו מתם ⁴

גיטין דף עג:

"זה גיטך מהיום אם מתי" - מה היא באותן הימים, שבין זמן הנתינה עד מעט קודם המיתה?

הטעם	הבא עליה	
דהיא כאשת איש לכל דבריה ⁵	במזיד בחנק בשוגג בחטאת	לר' יהודה
דהיא מגורשת ואינה מגורשת ⁶	במזיד פטור, בשוגג באשם תלוי	לר' יוסי

¹ ומה שכתוב בברייתא שאומדין אותו אם מחמת חולי הראשון מת הרי זה גט, היינו באופן שניתק מחולי לחולי, אבל אם לא ניתק מחולי לחולי, כיון שעמד והלך בשוק שלא על משענתו הרי בטל הגט.

² דכיון שלא התנה לא מהני מה שעמד לבטל הגט, ולא דומה למתנת שכיב מרע - כי המתנה אינה חלה כלל אלא לאחר מיתה, וכיון שעמד ודאי בטלה, משא"כ גבי גט שחל כבר מחיים, לכן אינו חוזר אלא אם פירש. ומה שאמר רב הונא "גיטו כמתנתו" - לא קאי על כל גט של שכיב מרע (והראיה דלא אמר "גט כמתנה") אלא קאי על "גיטו" המפורש דינו במשנה, דהיינו שאמר "הרי זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה", ובכה"ג אם עמד אפי' אח"כ חזר לחולי הראשון ומת ממנו סובר רב הונא שבטל הגט בשעה שעמד. ורבה ורבא חולקים וסוברים שאפי' שהלך על משענתו לא בטל הגט - כיון שלבסוף מת מהחולי הראשון.

³ הגמ' דידן הקשתה וסוברת שאין חילוק בין הרישא לסיפא וכדלהלן, אכן הביאו התוס' (בד"ה מאי) שבירושלמי הסביר את החילוק, דברישא שאמר שאם ימות מחולי זה, כיון שלמעשה לא מת מחמת החולי אלא מחמת שנפל עליו הבית או הכישו נחש - והרי שלא נתקיים התנאי ולכן אינו גט. משא"כ בסיפא כשאמר "אם לא אעמוד מחולי זה", והרי לא עמד מהחולי דהרי מת תוך כדי החולי, ולכן הוא גט, דלא איכפת לי ממה מת אלא העיקר שלא עמד מהחולי. אכן גמ' דידן לא סוברת חילוק זה, וסוברת שבשניהם משמע שימות מתוך החולי הזה, והרי לא מת.

⁴ שלחו מתם אכלו ארי אין לנו - דכיון דהוי אונסא דלא שכיח ולא אסיק אדעתיה, ולא הוי גט.

⁵ בגמ' אוקמי לה בכה"ג שאמר לה שהגט יחול "מעתי שאני בעולם" - דהיינו רגע לפני שימות, וכיון שכן כל הזמן עד רגע לפני שימות, הרי היא אשת איש גמורה.

⁶ כלומר, היא רק ספק אשת איש, שכיון שאמר "מעתי שאני בעולם" יש לנו להסתפק על כל שעה ושעה שמא היא השעה האחרונה שהוא בעולם, ובשעת המעשה הוא רק ספק. ואף שלבסוף לא מת, מ"מ יתכן שהיתה שעה שהוא ראוי למות בה ולכן הוי ספק, (ועי' תוד"ה תנא, ביותר ביאור).

הוכן עיני כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף עג:

כיצד מתבארים חלקי הברייתא דלהלן?

ר' יוסי וכו' אף חוששין משום קידושין	וחוששין משום זנות ואין חוששין משום קידושין	ראוה שנתייחדה עמו וכו'	
גם בנתן לה כספים חוששין לקידושין	ראו שנבעלה חוששין לקידושין נתן לה כסף חוששין לזנות ¹	אין חוששין שנבעלה	לרב נחמן
ראו שנבעלה חוששין לקידושין	ראו שנבעלה חוששין לזנות	אין חוששין שנבעלה	לאביי
אפיי לא ראו שנבעלה חוששין לקידושין	ראו שנבעלה חוששין לזנות	אין חוששין שנבעלה	לרבא

המגרש את אשתו ולן עמה בפונדקי, האם צריכה גט שני לר' יוחנן?

כשלא ראו עדים שנבעלה	כשראוה עדים שנבעלה	
אינה צריכה גט שני	אינה צריכה גט שני	לבית שמאי
אינה צריכה גט שני	צריכה גט שני	לבית הלל

המגרש את אשתו ולן עמה בפונדקי, האם צריכה גט שני לתנאים לת"ק ור' יוסי הנ"ל?

כפי מי דברי ר' יוחנן	כשלא ראו עדים שנבעלה	כשראוה עדים שנבעלה	
ככו"ע ²	אינה צריכה גט שני	צריכה גט שני	לרב נחמן
כדעת ר' יוסי ³	אינה צריכה גט שני	לת"ק: אינה צריכה גט שני לר' יוסי: צריכה גט שני	לאביי
דלא כמאן ⁴		לת"ק: אינה צריכה גט שני לר' יוסי: צריכה גט שני	לרבא

¹ ותיבת "חוששין" לאו בדוקא, כי תמיד חוששין לחומרא וכאן הוא לקולא, שאנחנו מבארים את מה שנבעלה - שהיתה בעילה לשם זנות ולא לשם קידושין, דאלייכ למה נתן לה כספים אחר הבעילה, אלא ודאי שהוא משום אתנן.

² ולרב נחמן בר אבוה הנ"ל, דברי ר' יוחנן הם אליבא דכו"ע כלומר בין לת"ק ובין לר' יוסי הנ"ל שניהם סוברים שהיכא שלא ראוה שנבעלה אינה צריכה גט שני - דלא חוששין על ייחוד בעלמא שמא בעלה לשם קידושין. והיכא שראו אותה חוששין לקידושין וצריכה גט לכו"ע אם לא היה כסף - וכדברי ב"ה.

³ ס"ל שנחלקו ת"ק ור' יוסי היכא שראו אותה שנבעלה אפיי שלא ראו כספים, שלת"ק לא חוששין לקידושין, נמצא שדברי ר' יוחנן שאמר בדעת ב"ה שצריכה גט שני הם רק אליבא דר' יוסי ולא אליבא דת"ק.

⁴ דר' יוחנן אמר שלא ראו אותה שנבעלה לדברי הכל לא צריכה גט שני והיכא שראו אותה שנבעלה שלב"ה צריכים גט שני, ולרבא זה לא מסתדר עם אף אחד, עם ת"ק לא דהוא סובר שאפיי שראו אותה שנבעלה לא צריכה גט שני, ועם ר' יוסי ג"כ לא, דהוא סובר שגם כשלא ראו אותה שנבעלה חוששין לקידושין וצריכה גט שני.